

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 22. Articulus IX. De afflictionibus, & Ecclesiæ ac Fidelium
persecutionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

toria proferuntur, damnandum esse, aut Sæc. XVIII.
 linqua tantum vulgari Missam celebrari A. C. 1720.
 debere.

§. XXII.

Articulus IX.

*De afflictionibus & Ecclesiæ ac fide-
 lium persecutionibus.*

Deus plerumque affligit, qui affligi *Contra*
 promerentur, & afflictionum, quas *Prop. LXX.*
 Deus suis creaturis infert, plerumque *XCIV.*
 a peccato seu originali seu actuali pro- *XCIV. XCVI*
 veniunt, quandoque tamen & justos *XCVII.*
 ad manifestandam suam gloriam, per *XCVIII.*
 ad manifestandam suam gloriam, per *XCIX.*
 ficiendam eorum virtutem & augenda
 merita affligit, uti Jobum, cæcum na-
 tum, Martyres & B. V. imo Christus
 tribulationes denuntiabat sequentibus
 eum (2).

Non ergo afflictiones & persecutio-
 nes sunt certum signum, quod veritas
 & justitia propugnetur, etiam error
 æque ac veritas suos habet martyres,
 si Deus sæpe generosissimos fidei Pug-
 les ad gratiæ suæ glorificationem per-
 secutoribus & tormentis tradidit, sæpe
 etiam suam justitiam demonstravit pœ-
 nis, quibus obstinatos errorum defen-

M m 2 fores

(2) Matth, c. 10. v. 17. Joan, c. 16. v. 2.

Sæc. XVIII. fores castigavit, ideo ait S. August. (a)
 A. C. 1720. *caussa, non pœna facit Martyrem.*

Deus permisit, ut sua Ecclesia non protegeretur, nunc a Principibus vexaretur: damnanda esset ignavia, Principibus cedere cum præjudicio veritatis, quam impugnant: non minus etiam damnandum & a Pontificibus damnatum esset vitium, Sacro Ministerio attribuere injustum dominatum, communem Pastorum prædicationem contemptui exponere, Principum potentiam exosam reddere, eosque depingere tanquam semper justitiæ & veritati adversantes.

§. XXIII.

Articulus X.

De Juramentis.

Contra Prop. C. CI.

Rarus quidem juramenti usus fit inter Christianos, permissus tamen est, dummodo juramentum fiat cum veritate, justitia & judicio: juramenti sanctitas violatur, & Ecclesiæ ejusque auctoritati insultatur, si inter juramenta temeraria & illicita rejiciuntur ea, quæ in variis occasionibus, præcipue in errorum aut librorum, qui erroribus

(a) Ennarr. in Pf. 2. n. 13. S. Cyprian. de unit. Eccl.